

LEVENT

Arabaların
Kahramanı

Mustafa Orakçı

KAYIP TOSUNCUK

Yaz tatili tam istediğimiz gibi olmasa da hızla devam ediyor. Biz sanki yapacak önemli işlerimiz varmış gibi her sabah erkenden annem tarafından kaldırılıyoruz. Çünkü ailece kahvaltı etmeye annem çok önem verir. Babam da erkenden işe gittiği için bizim de erken kalkmamız gerekiyor. Gerekiyor dediğime bakmayın, bence hiç gerekli değil. Bu durumdan hiç memnun değilim. Çünkü annem kolay olanı yapıyor, yalnızca beni kaldırıyor. Ben ise kardeşim Mert'i kaldırmakla görevliyim. İşte en çok zorlandığım kısım bu oluyor.

O gün de annem yine beni uyandırdı ve kardeşimi kaldırmamı söyleyip gitti. Ben de

Mert'in odasına gidip onu uyandırmaya çalıştım.

- Mert kalk bakalım, sabah oldu.

- Ağabey biraz daha uyuyayım. Üç beş saatçik daha.

- Olmaz Mert... Kahvaltı hazır bizi bekliyorlar. Sonra uyursun, hadi...

Mert'i zor da olsa kaldırdım. Yürüyor ama gözlerini açmıyordu. Kolundan

tutmasam her an düşebilirdi.

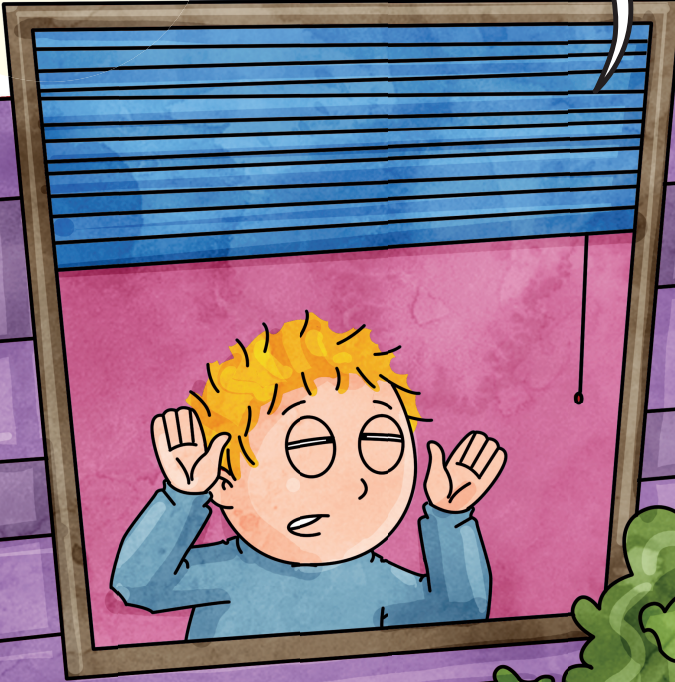
Mert, mutfağa gidince ayılmak için pencerenin önüne geçip gözlerini açmaya çalıştı. Her sabah böyle yapar. Ancak o gün gözlerini doğru düzgün açmadan bize döndü.

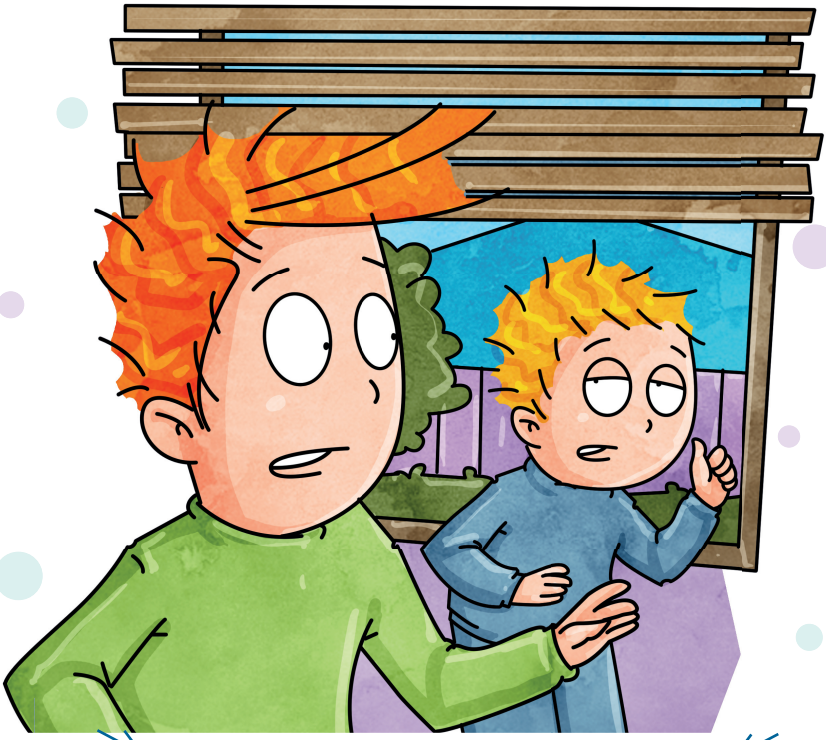
- Babam işe gitmiş zaten! Beni neden kaldırıyorsun ağabey? Ben uyumaya gidiyorum.

- Baban daha işe gitmedi oğlum. İçeride hazırlanıyor.

Mert pencereden tekrar baktı. Sonra bize döndü.

- Tosuncuk, babamı almadan işe gitmiş o zaman...

- **Nasıl yani,** dedim hayretle...

Daha önceki maceralarımı okuduysanız bilirsiniz ama yine de söyleyeyim. Mert'in Tosuncuk dediği bizim otomobilimiz... Ona o adı biz verdik. Ben kendimi bildim bileli o bizimle beraber. Hatta ben doğmadan önce ailemize katılmış. Hızlı gidemese de, sürekli bozulup bizi yolda bıraksa da, biz onu çok seviyoruz. Onu satmaya çalıştıklarında türlü oyunlarla engel olmuştuk. Annemle babam da satmamaya karar vermişlerdi.

Annemle hemen pencereye koştuk. Mert doğru söylüyordu. Tosuncuk yerinde yoktu. O sırada babam da yanımıza geldi.

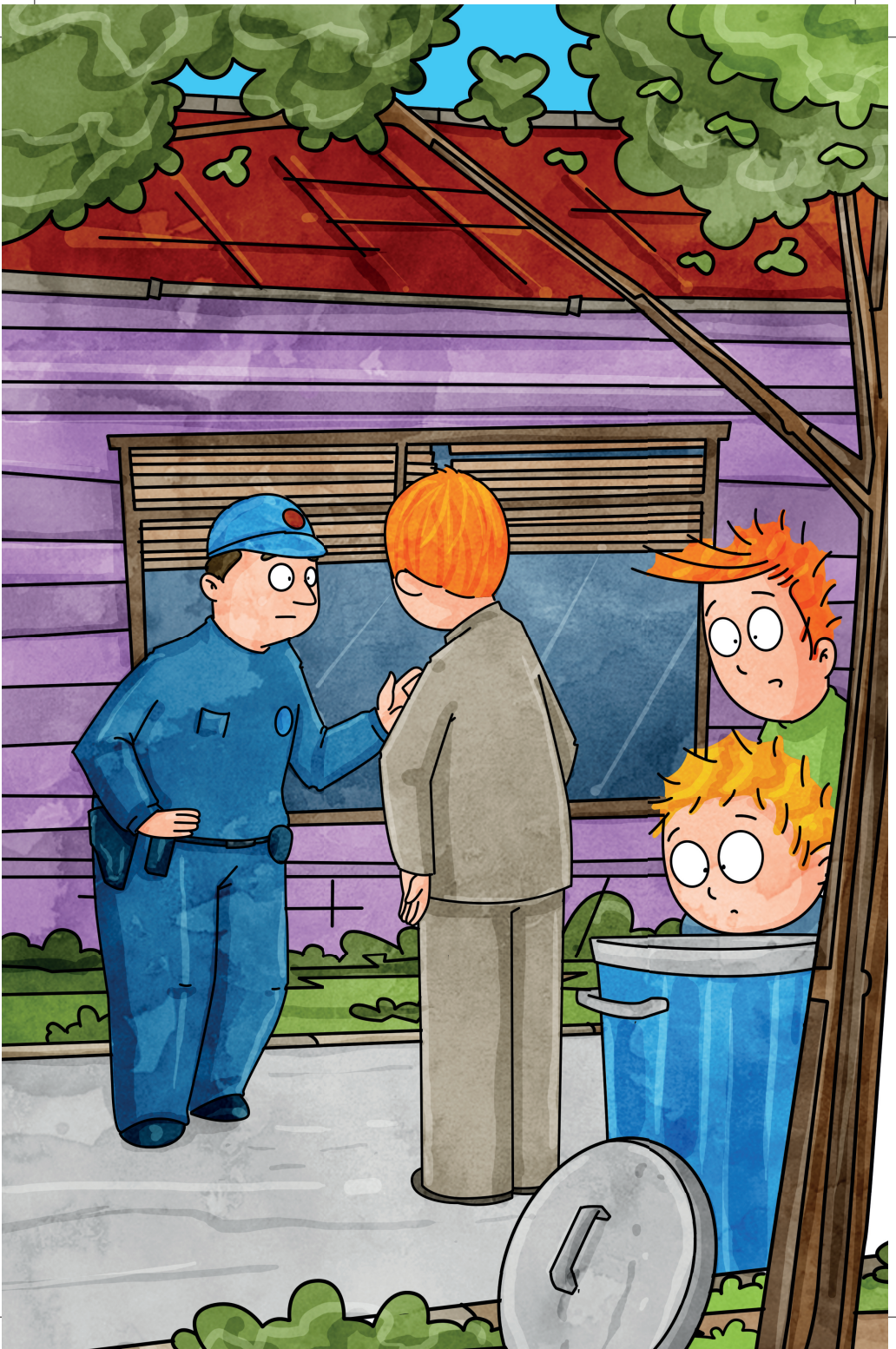
- Ne oluyor çocuklar?

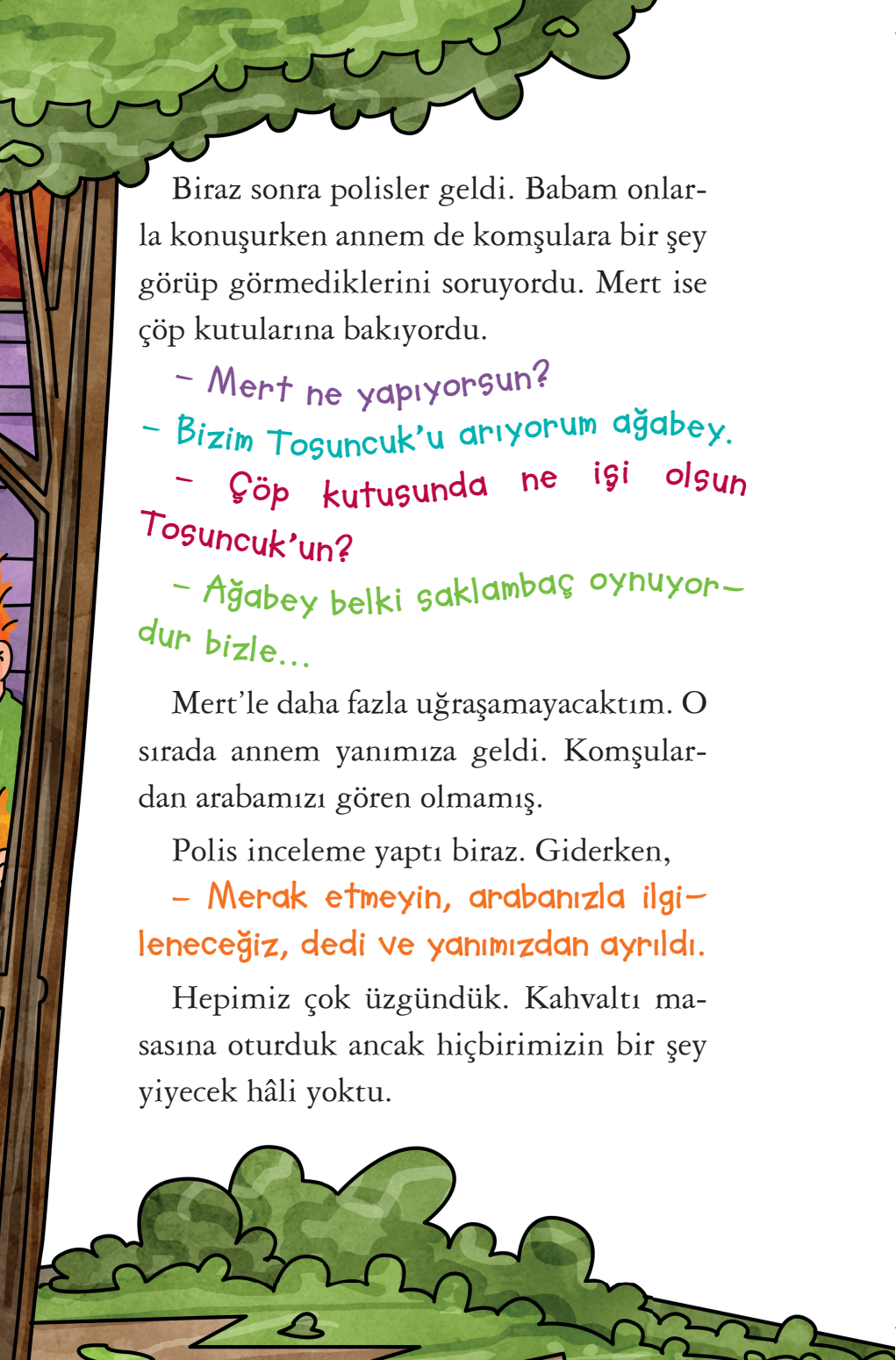
- Baba, Tosuncuk yerinde yok!

Hep beraber dışarı çıktık. Güzelim arabamız gitmişti! Nerede olabilir ki diye kafa yorarken babam,

- Çalınmış olmalı. Polise haber verelim, dedi ve içeri girdi.

Biraz sonra polisler geldi. Babam onlarla konuşurken annem de komşulara bir şey görüp görmediklerini soruyordu. Mert ise çöp kutularına bakıyordu.

- Mert ne yapıyorsun?

- Bizim Tosuncuk'u arıyorum ağabey.

- Çöp kutusunda ne işi olsun Tosuncuk'un?

- Ağabey belki saklambaş oynuyor-
dur bizle...

Mert'le daha fazla uğraşamayacaktım. O sırada annem yanımıza geldi. Komşulardan arabamızı gören olmamış.

Polis inceleme yaptı biraz. Giderken,

- Merak etmeyin, arabanızla ilgileneneğiz, dedi ve yanımızdan ayrıldı.

Hepimiz çok üzgündük. Kahvaltı masasına oturduk ancak hiçbirimizin bir şey yiyecek hâli yoktu.